

VIJEĆE EUROPE

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

DJELOMIČNA ODLUKA

O DOPUŠTENOSTI

Zahtjeva br. 9761/02
Nikola BADOVINAC
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 7. studenog 2002. godine u vijeću sastavljenom od

- g. C. L. ROZAKIS, *predsjednik*
- gđa F. TULKENS,
- g. G. BONELLO,
- g. P. LORENZEN,
- gđa N. VAJIĆ,
- g. E. LEVITS,
- g. V. ZAGREBELSKY, *suci*
- i. g. S. NIELSEN, *Zamjenik tajnika Odjela*

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev koji je podnesen 12. veljače 2002. godine,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva, g. Nikola Badovinac, hrvatski je državljanin, rođen 1932. i živi u Splitu. Pred Sudom ga zastupa g. Jadran Franceschi, odvjetnik iz Splita.

A. Okolnosti predmeta

Činjenično stanje predmeta, kako je izneseno od podnositelja, može se sažeti kako slijedi.

Dana 2. veljače 1992. podnositeljeva kuća u Kaštel Novom, Hrvatska, minirana je od strane nepoznatih počinitelja.

Dana 9. siječnja 1995. podnositelj je pokrenuo građanski postupak pred Općinskim sudom u Splitu, tražeći naknadu štete za svoju uništenu imovinu od Republike Hrvatske.

Dana 17. siječnja 1996. Hrvatski Sabor donio je izmjene Zakona o obveznim odnosima kojima se propisuje da se, do donošenja posebnog propisa, prekidaju svi

postupci koje se vode radi naknade štete nastale kao posljedica terorističke djelatnosti, te da se prije donošenja posebnog propisa naknada ne može tražiti. Do sada hrvatske vlasti nisu donijele nikakav novi propis koji bi regulirao tu materiju.

Dana 15. rujna 1998. Općinski sud u Splitu prekinuo je postupak.

B. Mjerodavno domaće pravo

Mjerodavni dio Zakona o obveznim odnosima glasi:

Članak 180(1)

Za štetu nastalu smrću, tjelesnom povredom ili oštećenjem odnosno uništenjem imovine fizičke osobe uslijed akata nasilja ili terora te prilikom javnih demonstracija i manifestacija odgovara društveno-politička zajednica čiji su organi po važećim propisima bili dužni spriječiti takvu štetu

Mjerodavni dio Zakona o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", 7/96) glasi:

Članak 1.

U Zakonu o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 53/91, 73/91. i 3/94.) članak 180. briše se

Članak 2.

Postupci za naknadu štete pokrenuti po odredbama članka 180. Zakona o obveznim odnosima, prekidaju se.

Postupci iz stavka 1. ovoga članka nastavit će se nakon što se donese poseban propis kojim će se urediti odgovornost za štetu nastalu uslijed terorističkih akata.

Mjerodavni dio Zakona o parničnom postupku propisuje:

Članak 212.

"Postupak se prekida:

(6) kada je to propisano posebnim propisom"

PRIGOVORI

1. Podnositelj tvrdi da izglasavanje zakona iz 1996. u Saboru predstavlja miješanje u njegovo pravo na pristup sudu i/ili u njegovo pravo na učinkovito sredstvo u smislu članka 6. stavka 1. Konvencije i članka 13. Konvencije.

2. Nadalje, on prigovara na temelju članka 8. Konvencije i članka 1. Protokola br. 1, samostalno i zajedno sa člankom 14. Konvencije, tvrdeći da je zbog uništenja svoje kuće lišen prava na poštivanje doma, te da on pripada maloj grupi osoba čija je imovina uništena.

PRAVO

1. Podnositelj prigovara da je lišen prava na pristup sudu i/ili prava na učinkovito pravno sredstvo radi izmjena Zakona o Obveznim odnosima iz 1996. zbog kojih mu je onemogućeno da dobije odluku od domaćih sudova o svom odštetnom zahtjevu. Pozva se na članak 6. st. 1. i članak 13. Konvencije, čiji mjerodavni dijelovi glase kako slijedi:

“Radi utvrđivanja svojih prava i obveza ...svatko ima pravo da ...neovisni i nepristrani sud... ispita njegov slučaj”

"Svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu."

Sud smatra da ne može, na osnovu spisa predmeta, odlučiti o dopuštenosti ovog prigovora te je stoga neophodno, u skladu s pravilom 54. § 3 Poslovnika Suda, obavijestiti tuženu državu o ovom dijelu zahtjeva.

2. Podnositelj također prigovara da je lišen prava na poštivanje svog doma, zato što je njegova kuća minirana i zato što on pripada maloj kategoriji osoba čije je vlasništvo uništeno. Poziva se na članke 8. i 14. Konvencije.

Sud bilježi da se događaj radi kojeg se prigovara odigrao 2. veljače 1992. dok je Konvencija stupila na snagu u odnosu na Hrvatsku 5. studenog 1997.

Slijedi da je ovaj dio zahtjeva *ratione temporis* nespojiv sa odredbama Konvencije u smislu članka 35. § 3, te mora biti odbačen u skladu sa člankom 35. § 4.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

Odlučuje odgoditi ispitivanje podnositeljevog prigovora da je lišen prava na pristup sudu i/ili prava na učinkovito pravno sredstvo.

Proglašava ostatak zahtjeva nedopuštenim.

Soren NIELSEN
zamjenik tajnika

Christos ROZAKIS
predsjednik